

[Lysholt Hansen.]

i løbet af nogle år, hvor de ikke er rentable, og hvor de ikke af andre grunde er nødvendige, vil forsvinde ud af billedet.

Jeg vil gerne have lov til yderligere at tilføje, når hr. Thestrup nævner den voldsomme stigning på 16 pct., der har fundet sted i statens lønudgifter, at den nok kan virke chokerende, men at kendsgerningen jo taler for sig selv. Vi har alle ønsket flere lærere ved de højere læreanstalter, vi har alle stillet store krav til offentlige institutioner; det kræver øget personale og derfor naturligvis også øgede udgifter, men jeg skal ikke sige mere om det.

Jeg er enig i, at rationalisering må gennemføres alle vegne, hvor det er muligt, i statens tjeneste. Men her kunne vi måske så få manet en af de myter i jorden, som efterhånden er stablet på benene, en af dem, hr. Thestrup også berørte, idet han sagde: de private erhverv er så rationaliserede, dér er administrationen, som den skal være, dér er den rimelig. Jeg mener, at når man kommer med en sådan udtalelse, så er det ligesom — måske ikke bevidst, men så ubevidst — man stiller offentlig administration, hvad enten det er statens eller kommunernes, i det lys, at der dér administreres mindre fornuftigt og mindre ansvarsbevidst. Efter min opfattelse er det en myte, at den private administration i alle tilfælde er så gennemrationaliseret, så rigtig, så fornuftig, som man gang på gang giver udtryk for.

Jeg er overbevist om, at der er mange private virksomheder, der administrerer virkelig fornuftigt; men det er lige så givet, at der er en nøje sammenhæng mellem administrationen og en virksomheds størrelse. Nu er det engang sådan, at staten er en stor virksomhed, og jeg ved fra eget kendskab til private virksomheder, at når de bliver meget store, så bliver man nødt til også dér at finde frem til en sagsbehandling, som kan virke en smule tung, og det må man altså også inden for staten. Jeg synes derfor, at vi skal mane den myte i jorden, at staten er særligt belastet med hensyn til ikke at kunne administrere.

Måske var der også en anden myte, som vi skulle se på, når vi taler om hele den økonomiske situation og om, hvorledes de økonomiske problemer, vi står over for, løses.

Det er myten om, hvor høj rente vi har, og hvor stor en rolle den i virkeligheden spiller i den samlede økonomiske politik. Det er for mig ganske klart, at der også her er skabt den myte, at det er noget helt, helt afgørende; men realiteten viser jo, at det er det ikke, for der investeres som ingen sinde trods den høje rente.

Sådan slæber vi rundt med en række fordomme om, hvad det er, der øver indflydelse på landets økonomiske politik, en række fordomme, som jeg erkender både vi i vort parti, men også andre partier har, men fordomme, som vi nok må se at vænne os af med at have, og så i stedet sætte alle disse problemer, både vedrørende besparelser og administration, i nøje relation til de finans- og pengepolitiske midlers anvendelse for at kunne skabe en sund økonomisk balance.

Damsgaard: Til hr. Niels Westerby's ikke venlige, men meget arrogante bemærkninger kort følgende. På torsdag i næste uge skal inflationsbekæmpelsen behandles særskilt her i tinget. Venstre har jo fået sat gang i drøftelserne af denne alvorlige sag. Vi vil virkelig gøre noget ved det, hvis der ellers kan skabes et flertal for at gennemføre ting, der kan bekæmpe denne inflation. Jeg vil gerne gentage, at venstre uden tvivl anser inflationen for det alvorligste problem i dansk økonomi.

Til finansministeren. Jeg vil gerne anerkende finansministerens understregning af, at der virkelig er lagt loft over de frie bevillinger i det kommende år. Det var jo rørende at høre finansministeren prøve at dele ordførerne i dag op i tilhængere og modstandere af det, der er kommet til udtryk i artiklen af dr. Esther Ammundsen, men det er nu ikke helt rimeligt at gøre det. Alle partier vil gerne være med til det, dr. Ammundsen giver udtryk for, men problemet er jo, at vi ikke kan få alt på én gang, og bevillinger gør det jo ikke alene, har jeg prøvet på at understrege her i dag.

Og til indenrigsministeren. Af hensyn til den højtærede formands pessimistiske forudsigelse skal jeg lade være med at inddrage mig yderligere i diskussion med indenrigsministeren. Jeg har bare dannet mig en opfattelse om nødvendigheden af bygningen af et så stort og nyt institut og laboratorium som lev-